

Persbericht: Drie handleidingen om het medisch korps te helpen bij de opvang van slachtoffers van intrafamiliaal geweld, seksueel geweld en genitale verminking bij vrouwen

Sarah Schlitz (Ecolo), staatssecretaris voor Gendergelijkheid, Gelijke Kansen en Diversiteit, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen (IGVM) en de Orde der Artsen ontwikkelden in samenwerking met professor dr. Tom Goffin drie 'good practice' handleidingen voor artsen en andere zorgverstrekkers die geconfronteerd worden met partnergeweld, seksueel geweld en genitale verminking. Het doel is om alle zorgverrekkers te sensibiliseren en te helpen bij de behandeling van slachtoffers bij deze drie bijzonder complexe problemen.

Sarah Schlitz: *"Bij huiselijk geweld, seksueel geweld of bij het risico op vrouwelijke genitale verminking is het essentieel dat zorgverleners de signalen herkennen en ook de vraag om hulp. Ze moeten bovendien in staat zijn om het vertrouwen van de slachtoffers te winnen. Zorgverstrekkers moeten uitgerust zijn om het slachtoffer zo goed mogelijk te kunnen helpen. En artsen moeten een sleutelrol spelen in de zorg voor slachtoffers van deze specifieke problemen die helaas nog altijd vaak voorkomen."*

Artsen kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan de bestrijding van genitale verminking, seksueel of echtelijk geweld én psychisch geweld. Vaak zijn zorgverstrekkers een van de weinige mensen die bepaalde situaties van gendergerelateerd geweld kennen of er zelf getuige van zijn geweest. Hun rol is om mensen te beschermen, ook als ze niet in staat zijn om hulp te kunnen vragen. Bovendien tonen wetenschappelijke studies aan dat de meeste slachtoffers willen dat de arts hen expliciet vraagt naar een mogelijke situatie van geweld. ¹

Het medisch korps wordt vaak geconfronteerd met slachtoffers van geweld, maar aarzelt soms om op te treden. En ook wanneer ze de maatschappelijke verantwoordelijkheid willen nemen, zijn er nog veel vragen om een goede follow-up te verzekeren, zoals "Wat kan ik doen als ik tekenen van seksueel geweld, huiselijk geweld of genitale verminking vermoed of zie? Welke zorg en advies kan ik het slachtoffer bieden? Wanneer rechtvaardigen de signalen een interventie van buitenaf? Hoe kan ik de relatie met het slachtoffer en/of zijn familie zoveel mogelijk behouden, terwijl ik hulp zoek en indien nodig tijdig ingrijp om ieders veiligheid te garanderen?"

De handleidingen, met een heel zorgvuldig ontwikkelde meldcode, willen een praktisch antwoord geven op deze en andere vragen en zorgverleners een praktisch

---

¹ UN-MENAMAIS: ongeveer 87%; FRA violence against women : 93% van de vrouwen in België.

kader bieden voor de opvang van slachtoffers van genitale verminking, huiselijk geweld of seksueel geweld.